

har forpagtet Træerne ud til Vejmændene, der saa havde Interesse af, at der ikke blev rapset af dem.

Jeg vil altsaa anbefale, at der bliver gjort Forsøg med at plante Frugttræer, og jeg vil haabe, at det bliver gjort med Interesse for, at Forsøget kan lykkes, thi det kan ogsaa gøres paa en saadan Maade, at man blot søger at bevise, at Sagen er ugørlig. Jeg vil da blot spørge den højtærede Minister, om han vil stadfæste den Villighed, han forleden Dag udtalte, til at optage dette Spørgsmaal til Overvejelse ved at søge en Bevilling allerede paa indeværende Finanslov til Forsøg med Plantning af Frugttræer og Buske paa Jernbaneskraaninger.

Hyler: Jeg vil kun gøre nogle Bemærkninger til Betænkningens Nr. 149. Den ærede Ordfører udtalte, at der havde været et Samraad, der gik ud paa en mulig Indskrænkning af Betjentenes Antal i de kongelige Haver. Der er 5 i Rosenborg Have og 7 i Frederiksberg Have og Søndermarken. Jeg vil bestemt fraraade en saadan Indskrænkning for de to store Havers Vedkommende, Frederiksberg Have og Søndermarken. For Søndermarkens Vedkommende er Besøget nu langt større end tidligere, og der er mange Børn, der komme ind i denne yndige Have om Dagen. Det er et udmærket Sted for dem at færdes i om Sommeren saavel som om Vinteren, naar der drives Vintersport, men der er det uheldige ved dette Sted, at det særlig er i den Del, der er mindst besøgt af voksne, at Børnene holde til, og der er der ofte Personer, der vise Uterlighed mod Børnene. Jeg har for en Del Aar siden skærmet nogle Børn overfor et saadant Svinebæst, der ikke kunde lade dem være i Fred. Jeg kunde ønske, om Opsynet noget mere søgte de Steder, hvor Børnene opholde sig, end de Veje, der ere mest befærdede af voksne. Børn maa der jo være noget Tilsyn med, og jeg kan derfor ikke tænke mig, at det kan være hensigtsmæssigt at indskrænke Tilsynet her. Man kunde endda ønske at faa noget mere Opsyn.

Maa jeg med det samme til den højtærede Minister udtale Ønsket om muligvis at faa en Ændring i Reglementet for disse Haver. Hovedindgangen til Frederiksberg Have ved Runddelen aabnes og lukkes vist nok i Regelen en god Time før og efter Indgangen til Søndermarken. I Valby er der en stor Fabrikdrift, og der er mange Arbejdere paa disse Fabrikker, der bo paa

Nørrebro eller Frederiksberg. Naar disse køre med Frederiksberg Sporvogne, maa de standse ved Runddelen, og saa skulle de, naar de ikke ville øfre en 10 Øre til, for at komme ud i Valby baade gennem Pilealleen og Langgaden. En Del Fabrikker ligger ovre paa den anden Side af Jernbanelinien. Dersom de kunde gaa ind igennem Hovedindgangen af Frederiksberg Have, skraa gennem Haven op til Frederiksberg Bakke og saa gaa igennem Søndermarken, vilde de spare omtrent 15 Minutter paa deres Vej baade ud og hjem. Det er ikke ganske lidt for Folk, der skulle arbejde lang Tid og ofte komme sent hjemme fra. Det er et almindeligt Ønske, jeg her er Talsmand for, og jeg vil, for saa vidt det lader sig gøre, bede den ærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal. Overfor Administrationen tror jeg nok, det lader sig gøre.

Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger om Valby Jernbanestation. Denne Stationsbygning er sikkert paabegyndt ret sent, den burde vel have været færdig til samme Tid som Hovedbanestationen. Forholdene derude ere i høj Grad grisede og uhyggelige. Man har indrettet et Nødtørftshus ude ved Vejen, hvor der staar en stor Ballie. Naar det bliver varmt, udbreder denne Anstalt en hæsleg Stank til de Ejendomme, som ligge der i Nærheden. Det er virkelig for galt at lave en saadan Indretning, selv om det er en foreløbig Foranstaltning, saa slet, at Beboerne skulle generes derved. Jeg ved ikke, hvori det ligger, at man har standset med Arbejdet derude. Der er intet til Hinder for, at Arbejderne inde i Lokalerne kunde være blevne fremmede uanset Frost. Murere, Snedkere og Malere kunne meget godt arbejde derinde, Ventesalen og Billethuset ere for øvrigt smaa Rum, afskildrede ved Bræder, hvor Luften er meget daarlig. Jeg vil antage, at naar Ministeren gav den Administration, der har med dette Anlæg at gøre, et Vink om, at det skulde være færdigt snarest muligt — vi skulle vel helst være færdige, inden Sommeren indtræffer, skønt nogle sige, at det ikke bliver færdigt før næste Aar, men det kan jo ikke være rigtigt —, kunde man nok faa Arbejdet fuldendt. Man kan ikke skyde sig ind under Frostens som Hindring, thi her er Tale om en almindelig Nybygning, og naar det er Pudsearbejdet, man skal udføre, varmer man op med en Ildgryde, saa at Arbejdet alligevel kan fremmes, og det kan ikke være